

3) „żytnia II gatunek” (zwana także „sitkową”) — stanowiąca 10 — 15% -wy dalszy, nie wyżej jednak jak do 70% wymiały z ziarna żyta, przemielenego na wyższe gatunki mąki;

4) „żytnia razowa” — stanowiąca nie wyżej jak 95% -wy wymiały z ziarna żyta;

5) „żytnia poślednia” — stanowiąca dalszy, ponad 70% wymiały z ziarna żyta.

Odciąganie mąki, wskazanej w punktach 1), 2) i 4) niniejszego paragrafu jest niedozwolone.

§ 2. Przemiał żyta dozwolony jest tylko na ustalone w § 1 niniejszego rozporządzenia typy mąki.

§ 3. Przemiał żyta na mąkę innych gatunków: dla własnego użytku, dla celów eksportowych, dla celów wskazanych przez władze wojskowe, dla potrzeb specjalnych, uznanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych, nie podlega ograniczeniom niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zakazuje się używania w zakładach przemysłowych do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, zwłaszcza do wypieku chleba, mąki żytniej, nieodpowiadającej normom, przewidzianym w punktach 1 — 4 § 1, oraz mąki „żytniej pośledniej” (punkt 5) § 1 niniejszego rozporządzenia).

Dopuszcza się do przerobu i wszelkiego rodzaju wypieku, zwłaszcza do wypieku chleba, — mąkę żytnią innych gatunków, w wypadkach wskazanych w § 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Dla umożliwienia kontroli nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia, powiatowe władze administracji ogólnej uprawnione są do:

a) żądania potrzebnych wyjaśnień od osób i zakładów, zajmujących się przemiałem żyta w celach przemysłowych, handlujących mąką żytnią, przetwarzających w celach przemysłowych mąkę żytnią na pieczywo i artykuły spożywcze oraz posiadających na składach mąkę żytnią i inne artykuły spożywcze, wyrabiane z mąki żytniej,

b) wstępu w obecności właściciela zakładu lub upoważnionego zastępcy do lokalów przemysłowych, handlowych, składów i zakładów w punkcie a) wymienionych w godzinach, gdy zakłady te są czynne.

§ 6. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani na podstawie art. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 sierpnia 1933 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 1 grudnia 1928 r. o przemiale pszenicy i żyta (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 882) oraz rozpo-

ządzenie z dnia 27 marca 1930 r. o przemiale żyta (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 252).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

696.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 31 sierpnia 1932 r.

o uldze celnej na celuloid.

Na podstawie art. 7 pkt. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionego towaru może być stosowane cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) określa się jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 68 z p. 3	Celuloid nieobrobiony, chociażby zabarwiony, w kawałkach — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	25
z 68 p. 4	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach:	
	a) nieobrobionych, chociażby szlifowanych, polerowanych, matowanych — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	25
	b) sklejonych z wyciśniętym wzorem — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	25
	c) pokrytych lub przełożonych tkaninami — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	25

§ 2. Za towar, który na podstawie niniejszego rozporządzenia mógłby korzystać z ulg celnych, lecz który zostanie celony bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnym a ulgowym, o ile:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości

winno się odbyć przez wydzielenie prób w sposób przewidziany w § 42 rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 216),

- b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającymi zgodnie z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1932 r. włącznie.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

697.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 8 września 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 36 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) otrzymuje brzmienie następujące, przyczem stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
36	Masło krowie i owcze	200.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nie dotyczy ono towarów nadanych do bezpośredniego przewozu do polskiego obszaru celnego najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile towary te będą zgło-

szone do odprawy celnej w ciągu dni 14 od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

698.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 września 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu ceny spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturatu) oraz nieoczyszczonego spirytusu skażonego, przeznaczonego do celów napędowych.

Na podstawie art. 45 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę sprzedażną denaturatu w składzie wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy do naczyń odbiorcy ustala się na zł 60 za 1 hl 100°.

§ 2. Detaliczną cenę sprzedażną denaturatu ustala się jak następuje:

mocy 92° łącznie z butelką: $\frac{1 \text{ litr}}{\text{zł } 1,10}, \frac{0,5 \text{ litra}}{\text{zł } 0,65};$

mocy 92° w blaszankach (bez wartości opakowania) zł 0,95 za litr.

§ 3. Cenę sprzedażną surowego spirytusu skażonego, przeznaczonego do celów napędowych, w składzie wyznaczonym przez Państwowy Monopol Spirytusowy do naczyń odbiorcy, ustala się na zł 33 za 1 hl 100°.

§ 4. Znajdujące się w sprzedaży w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zapasy zbutelkowanego denaturatu będą sprzedawane po cenach dotychczasowych (rozporządzenie z dnia 27 sierpnia 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 680) do dnia 30 września 1932 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz